

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septemvrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultimei se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima lună 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedirea foiei*).

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fîșii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 2781. Scol.

Notă

cătră direcțiunile scoalelor populare confesionale din arhidieceză.

Următoarea carte „Satul cu comorile,” novelă localisată de Petra-Petrescu Brașov 1884 se recomandă din partea acestui consistoriu spre a se procura pentru bibliotecile scoalelor noastre populare, ca un op în toate privințele corect și foarte instructiv pentru poporul nostru.

Din ședința consistoriului arhidiecezan, ținută în Sibiu la 27 Iuliu, 1884.

Semne bune.

Continuăm a reproduce după colegii dela Buda-pesta vederile lor cu privire la îmbunătățirea soartei preoților și învățătorilor nostri, rezervându-ne dreptul de a reveni la cele discutate de dînșii.

La locul acesta punem în vederea cetitorilor nostri articolul „Viitoriului” din Nr. 83 a. c.

II.

În ce mod s'ar putea îmbunătăți dar soartea preoților și învățătorilor?

Prin dispozițiuni amăsurate ale bisericei, prin spriginirea amăsurată a autorităților civile la încassarea salariilor preoțesci și învățătoresci, în fine prin ajutorare materială mai mare din partea statului.

Biserica din partea sa trebuie mai înainte de toate să delăture ori ce delicitate la umplerea posturilor parohiale și învățătoresci.

Se întemplă și aji încă unde concurg mai mulți candidați, că unul sau altul promite poporului a se mulțami cu salariu ori cu alte competențe mai puțin, de cât cum sunt sistemisate, numai ca să-l poată câștiga pre popor pre partea sa; — atare concurent trebuie eschis dela candidare, și dacă s'ar alege în urma unei atari promisiuni, nu ar fi ertat a-l întări.

Bisericele române ar trebui mai încolo să se țină strîns de recerînța moralității, de a nu primi trecerea dela o religiune la alta nici a unui individ singuratic, nici a unei comune întregi, dacă nu se face din convingere curată, ci numai din răsbunare sau alte cauze mârșave, mai ales când se face trecerea pentru de a scăpa de vr'o sarcină confesională, de cotribuire la susținerea bisericei, scoalei, a preotului ori învățătorului, — atari treceri fac imposibilă disciplina; demoralizează poporul, și cu atari fugari nu câștigă nimic nici o biserică, căci primesce oameni, cari nu sunt ai moralității, n'au simț religionariu, și cred, că religiunea se poate schimba ca haina, prin urmare primesce în sinul seu numai oi rioase, cari molepsesc turma.

Mare nenorocire e în urmă spargerea și celor mai mici comune române în două religiuni, cu doi preoți, doi învățători, cu două biserici și două scoale; — se înțelege, că nici o parte nu-și poate dota amăsurat preotul și învățătorul.

Atari spargeri se întemplă mai ades din cerțele cu preotul ori învățătorul pentru salariu sau alte sus arătate, și dacă s'ar observa recerînța moralității sus amintită, e destul de trist, că s'au întemplat atâtea spargeri, însă se căutăm ale încungiura pre viitoriu.

Pentru trecut, unde s'a întemplat deja, nu rămâne alta, de cât a într'uni baremi scoalele poporali; atari comune sparte în două sunt prea slabe de a susține două scoli, — se se într'unească dar la o scoală comună, ear învățătorul se stea sub aceea autoritate bisericească de carea se ține majoritatea locuitorilor, religiunea minorității avînd drept de a o preda în atare scoală preotul lor.

Mai încolo, dacă în comuna de aproape este paroch de confesiunea minorității, e cu scop a înceta parochia separată a minorității și a o afilia acelei parochii.

Dacă ne aducem bine aminte, fericitul Șaguna a fost făcut odată asemenea propunere fericitului metropolit Șuluț pre la anii 1863—4. Nu scim însă cu ce rezultat.

Cu un cuvînt, bisericile ar trebui să îngrijească de a încungiura slăbirea comunelor române bisericesci, cum se întemplă prin spargerea aceloră în două confesiuni, și de a încungiura să se dea poporului ocașiune la alegeri a reduce competențele preoților și învățătorilor.

Dacă în aceasta privință stăm rău, — și că stam, o scim toți — aceasta nu o putem pune în cărca statului, a guvernului, ci numai într'a noastră înșine, și mai ales în cărca inteligenței noastre bisericesci, că n'a căutat de mult a delătura acest mare rău.

Mai e de lipsă a face dispozițiune ca atât parochiele, cât și stațiunile învățătoresci să se împartă în clase mai multe și la cele mai bune să poată numai acei a concurge, cari au servit deja un timp anumit cu succes bun ca preoți ori învățători, asemenea și la stațiunile de protopopi.

Al doilea mod de îndreptare e cotribuirea membrilor bisericesci, donațiuni și fundațiuni din partea aceloră, pre cari i-a dotat ceriul cu averi mai mari, cum vedem că fac și membri altor confesiuni, anume protestanții.

Puțini avem, cari ar putea cotribui cu sume mai mari, dar și din sume mai mici, dacă se dau de mulți de multe ori, se înmulțesc bine fondurile.

Începutul s'a făcut cu aședarea de fonduri și cu reuniuni, urmează numai, că cei ce și iubesc națiunea, se nu peardă din vedere, că prin îmbunătățirea stărei materiale a clerului și a învățătorimei, fac mare serviciu viitoriului românimei, pun baza cea mai sigură unei desvoltări sigure.

Ar fi de dorit numai ca să vedem înmulținduse cât mai mult membri fondatori ai reuniunilor învățătoresci și să vedem donațiuni cât mai multe pentru fondurile preoților și orfanilor lor.

Până acum însă, trebuie să mărturisim nu stau nici într'o relațiune cotribuirile față cu averea, ce se află în mîna inteligenței și poporului nostru, așa de mici sînt. Vedem, că chiar și membri cei mai de frunte nu au cugetat destul la însemnătatea numiților factori. — Oameni ca Vulcan, Bob, Șuluț, Gozdu, Ramonțai, Andronic, sînt rari, — de și

FOIȚA.

Impresiiu neuitate.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bătrâna.

Astăzi însă, când tot numai bătrânii jinari pot fi sentinela cea adevărată la hotărîle țerei în aceste părți până când bravii lor fii și varșă sângele între sdiaburile munților Bosniei și ai Erțgovinei, astăzi guvernul din Pesta se aruncă cu toată puterea, cu toate mijloacele prin organele sale respective, pentru a scoate cu încetul pre jinari din folosința pădurilor, a averii lor proprie străbune, pentru a le amări dîilele și viața, ai slei, ai împinge la desperațiune.

Durere, aceasta este astăzi resplata credinței neclătite și a jertfelor în sânge și avere.

Astăzi păcatul jinarilor este că ei sînt români.

Însă jinarului nu-i teamă, că-i muntean. Dacă nu l'au nimicit vijeliile seculilor crunți, nici turcul nu-l va răsbi, căci astăzi nu i numai mândru, ci și artă a fi român verde ca stejarul.

Trecînd preste trei dealuri și trei moldițe în scurt timp, aproape la trei oare după ameați, ajungem în adevărata regiune a riului Secaș, în comuna Mercurea (*Reissmarkt, Szerdahely*) odinioară opid

de-sine-stătătoriu, cu jude regesc, și centrul fostului scaun de pie memoria al Mercurei.

Astăzi Mercurea este comună mare. Puterea maiorității numărului și a averii o esercită până astăzi locuitorii, cari vorbesc săsesce, și o și esercită în cele comunale fără nici o cruțare și fără socoteală la viitor, față de imensa minoritate română. Puținii catolici de deosebită naționalitate se simt și se poartă ca trestia de lângă Balomir.

Comuna constă mai cu seamă dintr'o stradă lungă, largă d'alungul drumului de țară, cu zidiri mari, solide și spațioase și dintr'o piață largă, carea în seculii cîrmei de model — *Musterverwaltung* — a fost de tot neglesă, și s'a pardosit frumos și s'a provădut cu lampe, cari în alte locuri nu mai luminau (între noi dis), numai de când și în Mercurea poruncesce dl solgăbirău.

În fruntea pieței, unde în fie-care an se vînd mulțime de boi frumoși, se ridică zidirea scoalei elementare luterane, edificată în timpuri autonome de un măcelariu avut; eară vis-a-vis de scoală vedem biserica luterană cu un trunchiu de clopotniță, și locuința parochială adevărat domnească, încungiurată cu zidiri de pre timpul lui Tepeș Vodă.

Lângă ea este bisericuța rom. cat. în care paterul franciscan cântă latinesce scaunelor goale, când nu este „*Frau Köchin*” în vr'un scaun.

În mijlocul stradei spre apus se înalță frumoasa și luminoasa biserică română, cu turn în stil

gotic, coperit cu tinichea (pleu) și provădut cu parafulger.

Românii din Mercurea, conduși de adevărată iubire frățască unul cătră altul, trebuie să grigească de biserică ca de ochii lor și să o înfrumusețeze, pentru că ea s'a plămădit și s'a zidit între mari dureri și grele suferințe.

Asemenea trebuie să nisuiască cu răbdare creștinească și din toate puterile pentru a pune odată un temei bun și tare scoalei lor confesionale, ca să fiă deamă de românii mercureni.

Însă aceasta se poate ajunge numai dacă oamenii se lapedă de urele și cerțele din trecut, dacă ei nu mai au urechi pentru căprari închipuiți, și dacă zeloasa și luminata inteligență din Mercurea va conduce cu însuflețire și nepărtinire poporul ascultătoriu.

Eară starea materială se poate îmbunătăți numai prin lucrare și cruțare serioasă, în care direcțiune mulți conlocuitori sasi le pot servi de model.

Locuitorii muncitori se ocupă cu cultivarea câmpului, a vitelor și cu viticultura. Pre cari i ajunge dorul de a-și perde timpul și păralele caută dreptate la judecătoria reg. sau la pretură, apoi dacă mai poftesc că ceremonii sînt acolo și duoi advocați, un român și un sas, cari bucurosi le s'ar intru ajutor.

(Va urma.)

dacă privim starea materială a multora, numărul lor ar pute fi îndecit.

Vine acum să vorbim despre aceea, cu ce e datoriu statul a contribui pentru asigurarea unei existențe amăsurate a preoților și învețătorilor noștri?

Despre aceasta în numărul viitoriu.

Revista politică.

„*Duo quum faciunt idem, non est idem.*” Așa și-au ținut diarele din Cluș, și basate pe aceasta condamnă miscarea junimei universitare din Agram, sub cuvântul că copii sunt copii, și copii fiind ei, fac prostii. Pe latinesce am fost ținut noi la timpul său: „*Pueri sunt pueri, pueri puerilia tractant.*” Atunci era vorba de cravalurile junimei maghiare dela universitatea din Cluș, cu oda la adresa națiunii române. Pe atunci faptele copiilor erau bravuri naționale, și diarele din Cluș au provocat întreagă națiunea maghiară la imitarea acelora, și pe guvern la spriginirea lor.

Pe atunci erau cu minte copii, de tot cu minte, căci ei erau copii, acumă cei din Agram sunt prosti, căci ei sunt copii. *Duo quum faciunt idem, non est idem.*

Lăsând gluma la o parte, aducem la cunoștința cetitorilor noștri că dela universitatea din Agram fură eliminați 9 tineri pentru turburări contra guvernului. Cei neeliminați au dat un manifest către poporul croat, asemenea meserieșii.

Patriarchul sârbesc, adică arhiepiscopul și metropolitul ortodox de Carloviț, Preasfinția Sa Angelicuș dălele acestea a fost la Belgrad, unde fu primit cu mare pompă în biserica catedrală. Regele i-a făcut contravizită și la onorat cu masă.

Acestei vizite i se atribue mare însemnatate politică. În special „Morgen Post” din Viena în numărul de Marți la locul prim apețiează călătoria patriarchului. Numitul diarinu aduce în legătură politica contelui Taaffe cu interesele Austriei în Orient, și favorizarea slavilor din Austria cu câștigarea simpatiei austriece în orient, care lucru se poate ajunge numai atunci, dacă slavii din orient vor vedea, că celor din Austria li se face dreptate.

Diametral opusă cu politica contelui Taaffe este cea a guvernului nostru față cu românii, și după cunoștințele noastre etnografice până a ajunge în Orient Austria va trebui se reflecteze și la cele 10 milioane de români, ce-i stau în cale.

Făcând omul calcul cu judecată omenească poate veni la conclusia, că situația va trebui să se schimbe și față cu noi, dacă reflectează Austro-Ungaria la alianță cu România și românii din peninsula balcanică.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman.”

Ocna Sibiului, 18/30 Iuliu 1884. Am fost totdeauna moderați și îngăduitori în interesul tuturor și în al întregului; și în multe cazuri de adânc vătămare a celor mai prețioși tesauri ai neamului nostru românesc, când alte popoare în asemenea condițiuni apelau la cele mai din urmă mijloace de apărare, noi spre stricăciunea noastră ne am tras seama să nu pierdem cumpătul, să nu făurim arme în contra noastră.

N'am rîvnit la munți de aur, nu la împărății nemărginite, ci în cel mai curat cuget am cerut și pretindem neîncetat și cu neclădire ceea ce este al nostru, ceea ce compete unui popor de trei milioane într'un stat cu pretențiuni de drept, ordine și civilizațiune.

Martoră ne este istoria nepărtinitoare și iubitoare de adevăr.

Pretensiunile națiunii române nu sînt închipuite, nu sînt luate din vînt, ci sînt întemeiate în legile milenare, sînt sîpate chiar în munții și agrii acestei țări, și sînt eter-nisate prin șiroaiele de sânge românesc, vîrsat dela Traian până astăzi în toate părțile Europei pentru apărarea și susținerea acestei țări și a domnitorului ei.

Națiunea română îndreptățită și pe temei de lege până la cea din urmă resuflare reclamă drepturile sale nu pentru a vătămă drepturile altuia, nu pentru a slăbi statul și celelalte popoare constituitoare ale sale, ci tocmai pentru înaintarea fie-cărui popor, pentru întărirea în lăuntru și în afară a statului însuși.

Însă durere, toate înzadar!

Oamenii, cari vorbesc și lucră în numele poporului maghiar; oamenii, cari dispun și decid ca reprezentanți ai statului, ca mînuitori ai legilor, în numele Maiestății inviolabile, din țin și țin, mai ales dela 1867 încôace, îndeamnă în greșitul lor calcul, la lucruri și comit fapte contrare și stricăcioase intereselor unui stat adevărat, încât ne este foarte cu anevoie în vederea lor a nu perde cumpătul de până acuma.

Dintre nenumăratele cazuri mai mari și mai mărute, puse pe revașul cel mare, vom pune la apăsarea lumii spre ilustrarea situațiunii, în care ne aflăm în acest stat constituțional, cel mai nou cas din comitatul Alba de jos, anume: „Alegerea reprezentanței și organizațiunea magistratului orașului Ocna-Sibiului.”

Înțelepciunea de stat a legislatorilor din Budapesta în numele dreptății a înartăcut orașul Ocna în rînd cu Oláhfalu, Brețcu, Abrud, asigurându-i dreptul de a alege un deputat dietal.

Inzadar sînt toate vorbele frumoase și promisiunile tocite. Împărțirea porțiunilor de deputați dietali, și fabricarea legii electorale pentru Transilvania dovedesc la evidență că intențiunea, unica năsuință a legislațiunii nu a fost să facă posibilă participarea după drept și adevăr a românilor la viața constituțională a țării; ci scopul a fost ca numai elementul maghiar să fie reprezentat, numai lui să fie cu puțință a esista.

Această tendință se arată în toate mișcările vieții publice, politice, bisericesti și școlare.

Ocna-Sibiului cu aproape 5000 locuitori, dintre cari cinci părți sînt români, este un oraș cu magistrat, a cărui locuitori se ocupă cu economia câmpului.

Ocna în depărtare de o oară dela Sibiu, se ține de comitatul Albei de jos cu centrul în Aiud.

Aceste cinci părți de români, tot cetățeni esemplari în sirguință și muncire, plătesc cea mai mare parte a contribuțiunilor statului în bani și în sânge; poartă toate povara comunei; posed cea mai mare parte a hotărului și cumpără din țin și țin câte un dărab de loc dela conlocuitorii lor maghiari și maghiaroni.

Ear de altă parte maghiarii, cu foarte puține excepțiuni, sînt cu mult mai puțin și sîraci, sînt în decadență, pentru că nu sînt dedați a asuda la lucru ci numai la trai bun și îmbuibat.

În astfel de relații și în Ocna de mult ar fi trebuit să se desvâltoe procesul natural între aceste două elemente. Românii de mult ar fi ocupat în Ocna pozițiunea lor naturală, însă decâte ori au încercat a-și valida dreptul, basat chiar în legile existente, totdeauna au fost brutalizați și trîntiți prin dispozițiunile arbitrare, violente și ilegale ale celorlalți îmbuibăți de jos până sus.

Scopul a fost a susținea cu ori ce preț și pre ori ce cale minoritatea trîntoră în spatele majorității serguincioase, a-i asigura procurarea traiului îmbuibat din pacinica untură a averii și a veniturilor comunele.

Astfel puținii maghiari au continuat a ocupa numai ei direcțiunea orașului Ocna.

Dacă ei însă, s'ar fi îndestulit cu câștigata pîne de toate dălele, și în funcțiunea lor ar fi împlinit datorințele lor cel puțin conform legilor, și în interesul binelui și a înaintării obștești, nu li s'ar putea imputa decît numai totala ignorare a puternicului element românesc din Ocna.

Însă direcțiunea maghiară în orașul românesc nu s'a mulțumit cu aceea, că poate trăi în pace și linisce de aș pînă mîne, ci neglijând oficiul și călcînd legea și-au mai pus în cap a slei, a nimici elementul românesc prin sute de vecsațiuni, nedreptăți și fărădelege pe toate terenurile vieții publice și private, ceea ce negreșit a trebuit să provoace o profundă reacțiune din partea pacinicilor și prea răbdătorilor români, amenințînd chiar în existența lor ca oameni.

Un astfel de act de violență ne mai audă și unic în istoria constituțiunilor s'a comis contra dreptului sînt al românilor omeni în 22 Iuliu a. c. cu privilegiul organizațiunii magistratului orașenesc.

Cu toate fărădelegile, ce s'au comis și se comit țin nic pre basa omnipotenței din partea caimacimilor și beilor începînd dela conscripțiunea până la reclamațiunile și ape-lățiunile alegătorilor dietali, românii din Ocna pe basa censului de pămînt, totuși au trebuit să ajungă cu mare majoritate înscrîși în lista alegătorilor dietali din Ocna, deși comisiunea conscrietoare și forurile de reclamațiune și de apelațiune au înfundat în listă pe toți maghiarii și maghiaronii din Ocna, numai ca să stoarcă o altă poporațiune de alegători în Ocna.

Însă de unde nu-i, nu poate lua nici cel mai viteaz craiu din Hortobágy.

Reprezentanța comunei constă din 24 membri aleși și 24 virilisii, adică la oaltă 48 membri.

În urma sortării întemplate avea să se aleagă 12 în locul celor scoși cu soartea.

Românii amărîți până în suflet de cărma sub toată critica Ocnei de până acuma, la care cărmă nu găsești altceva decît strengari, peptenari, olari etc., cari au urit lucrul profesiunii lor, și conșcii de datorința și chemarea lor față de interesele comunei și de viitorul lor propriu, s'au hotărît a procede solidari la validarea dreptului lor întemeiat în lege.

În 11 și 12 Iuliu a. c. precum arată procesul verbal original, s'a ținut alegerea sub presidiul vicecomitelui Csato Iános din Aiud.

Alegătorii români, pe lîngă toate amenințările, intimidările și terorizările jertfind scumpul timp de lucru precum și alte afaceri întemplate s'au prezentat la urnă și toți ca unul au dat voturile pentru candidații lor, și anume pentru membri ordinari: Dumitru Toader Baltes, Nicolae Albu, Ioan Greavu sen., Simion Sim. Oprișor, Ioan Ghișoiu, Ioan

Popoviciu sen., Lazar Albu cojocar, Petru Găvozdea, Nicolae Ciovică, Dumitru Achim Cristea, Lazar Bănăfan și Zachariă Savu Mărginean; și pentru membri suplenți: Ioan Savu Pitui Oprișor, Ioan Baltes Demian, Dumitru Savu Popa, Ilie Henteș sen. Simion Sădean și Ioan Rodean, cari toți s'au și ales cu mare majoritate de voturi, și fură declarați de aleși din partea vice-comitelui-președinte.

Cești 12 din nou aleși, cu ceilalți 12 membri aleși, însă remași nesortați, dimpreună cu 4 viriliști români, au reprezentat 28 de membri, adică majoritatea absolută a reprezentanței, față de 20 membri maghiari și maghiaroni.

Nu-i mirare dară, dacă românii sperau, că măcar acum odată vor fi și ei în stare a lucra în cîtva la îndreptarea apăsătoarelor sorți, și a comunei însăși.

Însă românii cu speranța în lege și legalitate s'au înșelat amar, și s'au amăgit cumplit în simțul de dreptate al vice comitelui; ei s'au convins, că legea este una însă vice-comitele este de tot alte-cele; că turcul Arabiei a stat mai aproape de cer, ca turcul nostru de lege.

În contra membrilor români din nou aleși s'au dat vice-comitelui recuse, subscrise de nesce oameni, cari nici nu știu ce este un recurs, motivînd recusele cu afirmări că românii aleși nu știu scrie, că sînt arendași, că sînt în cercetări și alte asemenea.

În comisiunea verificatoare, carea sub presidiul vice-comitelui, are să decidă asupra acestor recuse, reprezentanța comunală a ales doi membri, pre un maghiar și pre preotul român, dl Ioan Predovici ținînduse de usul vechiu; vice-comitele însă din partea sa a denumit doi maghiari, chiar contra datinei sale de până acuma.

În 22 Iuliu a. c. vicecomitele eară a tăbărit în Ocna, și a săvîrșit un lucru, care nici odată și nicăiri în lume nu sa mai întemplat pînă în Ocna sub cărma lui Csato Iános. El adică a convocat comisiunea verificatoare și în prezența reprezentanței comunale și a unui public, adunat ca la comedie, a început cu esaminarea în scriere și cetire a membrilor români, contra cărora sa făcut recurs.

Spre ilustrare servească unele exemple.

Vicecomitele pune pre masă un exemplar al diuariatului din Pesta „Viitorul” și provoacă membri Petru Gavosdea și Nicolae Ciovică să cetească. Ei deși mai dedați cu caractere chirile ca și cu litere latine totuși cetesc, arată că știu ceti. După aceea v.-comitele poftescă ca ei să-i explice cuvîntul „abonament,” ceea ce să pricepe, oamenii n'au putut. Eară la scrierea *dictando* n'au scris chiar ca primarul Ocnei care, cu cinste fie țin, este absolut de „olăria.”

Atîta a fost d'ajuns. Membrul Predovici a făcut propunerea, ca recursul fiind nemotivat să se respingă, eară alegerea esaminaților, cari au dovedit că știu atîta ceti și serie, cît trebuie unui jurat din Ocna, să se aproabe, cu atît mai vîrtos, că el ca preot bătrîn i cunoaște prea bine ca nesce oameni onesti, cu stare bună, și cari au cercetat și școala în Ocna.

Membrul Timăr face contra propunerea, că deoare-ce esaminații nu știu ceti și scrie, alegerea lor să nu se aproabe; ceilalți doi maghiari spriginesc, și astfel Gavosdea și Ciovică sînt scoși dintre jurați. Predovici a insinuat vot separat, însă fără rezultat, de și d. e. Găvozdea de mai mulți ani este membru reprezentanței comunale și de și în periodul de șase ani expirat încă fu esaminat și aflat de bun de comisiunea verificatoare, pre care temei a și fost pînă în 22 Iuliu 1884 membru ordinariu al comunității Ocnei.

Cu aceeași modalitate au scos pre Dumitru Popa, pentru că e mai capace a scrie cu litere chirile, de și el mai mulți ani a fost inspectorul hotărului, și ca atare a trebuit să facă însuși toate însemnările și raporturile sale oficiale.

Scoaterea lui Popa vicecomitele a motivat-o și cu aceea că literile și alfabetul chirilic nu numără ci numai „literile”, cu cari sînt scrise legile unguresci. Deși D. Popa la instruat bine pre vice-comite că sînt popoare cari trăesc și se desvâlto cu chirilele, totuși n'a putut scoate la cale.

Ilie Henteș sen. provocat fiind la esamen, a declarat, că el de mulți ani a fost economul orașului, a trebuit să știe și și știe ceti și scrie, deci nu se mai supune la nici un esamen, pentru că el are esamene destule în Ocna, ci domnii facă ce vor vrea.

El vede cum au pornit-o domnii, ei vreau se sugrume pre români în esercitarea dreptului lor.

L-au scos.

Pre Ion Rodean l-au scos sub cuvînt, că ar fi arendaș deși arenda a avut-o fiul seu, și de și arenda a expirat de mult și este și plătită.

Pre Ion Damian l-au scos sub cuvîntul, că el are de a plăti la cassa comunei 25 fl. deși Demian li-a declarat, că de repetite-ori a venit la cassirul să plătească, însă acesta acuș nu era în oficiu, ci la lucrurile sale private, acuș nu vrea să-i primească banii de loc.

Pre Lazar Bănăfan l-au scos pre basa unui atestat al notarului comunei Șura-mică, unde este suspișionat cu înstrăinarea a șese fire de lemn. Lazar Bănăfan are hotărîrea de sistarea procesului din lipsa de temei dela competentul oficiu pretorial din Sibiu, însă totuși fu scos, asemenea *per maiora*.

Se pricepe, că Bănăfan, astfel vătămă și prostituit a și intentat proces contra notarului și contra cărpaciului, care a recurs în contra lui.

Pre parochul gr. cat. Ioan Ghișoi l-au scos din motivul, că nu plătesc de doi ani dare în Ocna, deși el este de doi ani în Ocna și-a plătit regulat darea preșersă, deși este în lista alegătorilor în Ocna și deși la alegerea deputatului dietal, aceia, cari acum lau scos iau trimes invitarea a participa la alegere.

Și tot astfel au scos și au șters până au făcut din majoritate minoritate, și din minoritate majoritate; eară membrul Predovici rămânea cu voturile sale separate, pentru că și în cazul unde votanții erau doi cu doi, vice-comitele președinte derimă contra adevărului, contra legii, contra românilor.

Membri români scoși în modul acesta mârșav au prezentat fie-care recurs contra singuratecelor hotărâri ale comisiunii verificatoare, cerând să se amâne alegerea până se va decide asupra acestor recurs, și până când reprezentanța va fi completă.

În 23 Iuliu a. c. la întrebarea membrilor români, vice-comitele, declarând din nou, că numai acei membri, cari au ramas verificați vor alege funcționarii orașului, membri români, insinuând protest contra acestei proceduri ilegale, au părăsit toți locul adunării.

După aceasta vice-comitele declarând încă pre notariul și medicul de până acuma aleși pre viață, deși au fost aleși numai pre șase ani în periodul trecut, a proces mai departe și fiind numai candidații maghiarilor, cei 22 membrii maghiari ai reprezentanței în loc de 43 au aclamat pre candidații lor, vice-comitele ia declarat de aleși și ia jurat. Eară pre Szöcs Iosza, fostul vice-comite honorar al comitatului lui Wächter Frigyes de tristă memorie, și în urmă senatorul prim al Ocnei, grația vicecomitelui la denumit, din puterea s'a și contra legii, de protocolist cu 300 fl., la magistratul din Ocna.

Maghiarii din Ocna a ales numai funcționari maghiari și nici un român haiduc măcar.

Aceasta a fost și astfel a decurs organizațiunea magistratului în Ocna Sibiiului.

Nui mirare dară dacă poporul românesc puternic, plin de viață și conșcui de dreptul său s'a indignat și s'a scărbit în adâncul inimei sale, vădând cu ochii sei o astfel de procedere brutală, o astfel de călcare de lege necualificabilă astfel de fără de legi strigătoare la ceru, comise d'o minoritate spulberată și desperată, însă spriginită și îmbărbătată în numele cămei de prima persoană chemată a observa legea pe teritoriul comitatului, și a îngriji ca și alții se o pădiască.

Ne-a durut mult vădând de față la acest act și oameni de ai noștri cu carte, cari punând un cuvânt bun pentru observarea legii, poate că nu ni se făcea nedreptatea aceasta până în cele estreme.

Românii ăice: *tăcerea ca mierea* noi în cazul de față putem ăice: *„tăcerea ca ferea.”*

Faptele descrise au provocat indignațiune mare.

Această provocată indignațiune nu se potolesce sciind poporul, că cu adevărul într-o mână și cu dreptatea în cealaltă mână întră astfel de împregiurări românul n'a dobândit nici odată, și se tem, că și astădată recusele lor, fie cât de întemeiate, vor fi trântite de pământ. Cu toate aceste Ocnenii sunt hotărâți spre viață și moarte a nu se lăpăda de dreptul lor, și a înainta acest cas de horibilă nedreptate și călcare de lege la toate forurile competente până și la înaltul tron, cerând dreptate și rugându se să nu-i împingă până la extremă margine a răbdării.

În vederea astorfel de flagrante nedreptăți este foarte greu a propaga și a susținea chiar și la răbdătorul nostru popor stima, alipirea și iubirea, pre scurt, însușirile ce sunt neîncungiurată de lipsă spre înaintarea și consolidarea părților singurate și a întregului; este foarte anevoiă a nu eși din ogașă, a nu perde cumpetul.

Vom încresta în răvașul cel mare și această brutalizare din Ocna, și vom urmări acest proces în toată calea sa până la isprăvire, pentru ca sei vedem și sfârșitul.

Eară și până atunci Ocnenii se nu-și peardă firea și cumpetul, se fie sârguincioși și harnici, ca și până acuma se vegheze și se spere, căci avem nădejdea, că încă nau perit chiar toți oamenii cumiși și mai departe vădători, cari astăzi se țin chieamați a pădli legile și a face dreptate ceea ce și noi neîncetăm vom cere și vom pretinde cu toată tăria spre înflorirea patriei și spre înaintareu cetățenilor sei.

Dacă însă totuși nu vom fi ascultați nicăiri și dreptate nu vom afla în nici o parte, atunci vom trăi cu conșciența, că pentru români nu este lege și dreptate în statul cărmuit de maghiari, că în acest stat liberal și constituțional românul nu este cetățian liber, ci numai libertin, și ne vom nusi a deveni și noi cetățeni liberi. Ioan Răvășeriu.

Apoldul superior, în 12 Iuliu 1884. Noi românii de aici ne-am învrednicit a serba Dumineca trecută o rară serbătoare, care merită a fi cunoscută și mai departe. Am serbat cu o deosebită solemnitate punerea și sfințirea petrii fundamentale la nou edificândă biserică din comuna noastră.

Înainte de a descrie decursul serbării află de lipsă a da unele desluriri privitoare la biserica noastră. Pela an 1800 pușinii noștri poporeni de aici după modestele lor puteri de pe atunci și ridicară pentru întâiadată biserică proprie, căci până atunci

slujba D-ăească se ținea în o casă privată, unde le slujă la câte 2. 3. săptămâni câte un preot din comunele învecinate, Apoldul inferior și Poiană.

Această biserică fiind rău zidită în timpul din urmă într'ată se slăbise încât ne amenința cu toala ei risipire.

Încă pe la 1879 zelosul nostru protopop s'a pus în conțelegere cu comitetul și șinodul parochial spre a pregăti cele de lipsă pentru edificarea unei nouă biserici.

Mai întâiu se pregăti planul de edificare dinpreună cu preliminarul de spese, care se urca la 11 mii fl. v. a.

După ce averea noastră bisericească, fiind ea de tot ne însemnată, nici pe departe n'ar fi fost în stare a putea suporta spesele edificării, prea demnul nostru protopop dl Ioan Droc în conțelegere cu comitetul parochial și în deosebi cu zelosul și bravul nostru epitrop. Dimitrie Ivan esoperă dela comuna politică de aici, care în mare preponderanță este săsască, subvențiune de 4000 fl. în bani plus lemne și alte lucruri spre arătatul scop.

Siguri de această sumă și de ofertul poporului de a presta lucrul la pregătirea materialului precum de a cotribui însuși după putință, în urma concesiunei mai înalte ne apucărăm în anul acesta de lucru, și cu ajutorul lui Dumneșu credem și avem bună nădejde că nu preste mult lucrul nostru început se va și isprăvi.

Să viu acum la descrierea serbării suspomenite:

La oarele 11^{1/2} din ăi, poporeni noștri de aici și un frumos număr de oaspeți români și streini mai cu seamă din Mercurea, dintre cari mi iau voie a numi pre P. T. domni și doamnele: protopopeasa noastră Agapia Droc, pretorele Branisce cu doamna, vice-pretorele Heydendorf cu doamna, sub-judele reg. Greavu cu doamna, inginerul Langhamer, notariul judecătoresc Tecoață, cancelistul Cosciuc, notariul Macellariu Ioan din Apoldul infer., primariul de acolo Ioan Oreștean, notariul din Ludoș Ilie Pop cu doamna, fratele acestuia Moise Pop cu doamna și încă alții, apoi de aici am vădut din streini pre decanul și parochul luteran David Crasser cu doamna, primariul, notariul comunal și încă mulți alți conlocuitori sasi, — se într'uniră dinaintea măreșului nostru edificiu scolar, de unde în frunte cu domnul protopop asistat de parochul nostru și de preoții din Apoldul infer. Nicolae Topârcean și Ioan Lazar merșerăm cu procesiune în sunetul clopotelor la locul care era să se săvârșească punerea și sfințirea petrii fundamentale la nou edificândă biserică.

Acolo după sfințirea apei și rugăciunile obiceiuite se puse și s'a binecuvântat peatra fundamentală.

Domnul protopop Ioan Droc, rosti o cuvântare foarte potrivită, care stoarse lacrimi de bucurie din ochii multor celor de față. „Tu ești Petru și pe aceasta peatră voiu zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa” era motto cuvântării, arată care este misiunea bisericii; ne făcu un estras istoric al bisericii noastre din Transilvania până în zilele noastre arătând prin câte nevoi și suferințe am trecut până ce în urmă biserica noastră și putu câștiga locul ce i se cuvine, și în urmă o scurtă istoria bisericii noastre de aici.

În fine îndemnândune la continuarea și sporirea bunei înțelegere dintre noi cere binecuvântarea lui Dumneșu asupra noastră și asupra bisericii ce voim a o zidi, pofind ca cât mai îngrabă se ne întrunim iarăși la acest loc spre a serba sfințirea bisericii.

Se ceti apoi un promemoriu care se subscrie de mulți din cei preșenți și care se aședă în peatra fundamentală, și cu acestea se sfârși ceremonia religioasă.

La una oară după ameați toți oaspeții anume chemați se într'uniră în număr de vre-o 50 persoane.

Ca la asemenea mese se ținură mai multe toaste, cari de cari mai bine simțite și pronunțate, dintre cari amintesc pre cel pentru Maestatea Sa împăratul și regele nostru Francisc Iosif I. rostit de dl protopop Ioan Droc; pentru Escelenția Sa preasfințitul nostru metropolit Miron Romanul, rostit de dl subjude reg. Basiliu Greavu, pentru comuna bisericească rostit de dl pretore Branisce, apoi pentru deosebite persoane precum pentru dl protopop Droc, pretorele Branisce, subjudele Greavu, pentru decanul și parochul local luteran David Crasser, pentru zelosul epitrop Dimitrie Ivan și parochul nostru Ioan Crăciun, pentru toate doamnele de față și în special pentru doamnele protopopeasă Agapia Droc și doamna Crasser.

Am ascultat cu multă plăcere la toastul decanului și parochului luteran de aici Crasser, carele închină în limba românească și încă în versuri pentru „să trăiească românii.”

Înainte de ridicarea mesii dl protopop făcu cătră oaspeți un apel prin carei roagă, ca din considerare cătră pușinele puteri materiale de cari dis-

punem pentru acoperirea speselor edificării bisericii se binevoiască a contribui pentru acest scop măreț cât i va lăsa inima.

Acest apel a aflat resunet căci premergând dl protopop însuși cu esemplu se colectă considerabila sumă de 256 fl. 50 cr.

Numele și suma contribuitorilor se va publica separat, dar și până atunci trebuie să numesc pre doi veterani de ai noștri, cari așa ăicând „au imbatrănit pe calea bisericii,” și cari însuflețiți pentru actul solemn săvârșit astăzi s'a aflat îndemnați a contribui o sumă de câte 50 fl. numele lor sunt, Ioan Iridon și Moise Sirbu, cărora dl protopop le mulțămî în numele bisericii deosebi pentru frumosul dar făcut bisericii.

Cu acestea pe la 6 oare se ridică masa, cu o oitare: la revedere la sfințirea bisericii.

Fie ca aceasta serbătoare care va rămânea adânc în inimile noastre se fie spre mărirea lui Dău și spre bucuria și mângăerea noastră. Un Apoldian.

Apel*)

cătră dd. învățatori și cărturari dela sate!

În interesul literaturii și istoriei noastre naționale, — me adresez cătră pl. tit. dv. cu rugarea să binevoiți a-mi da mână de ajutoriu, întră adunarea comoarei nesfârșite de frumseță, spirit și originalitate, ce în formă de: povesti, balade, doine, hore, anecdote, bocete (cântece la morți), orații, colinde, ghicitori (cimilituri), frământări de limbă și proverbe, — stă ascunsă adânc în sinul scumpului nostru popor dela sate — și care comoară, ađi, mână, cu schimbarea obiceielor, are să fie dată vecinicei uitări, spre marea și nereparabila daună a literaturii și istoriei noastre naționale.

Chestii istorice se desleagă, în chip neîndoișor, prin studiarea literaturii populare, în care cu multă credință s'au păstrat credințele și obiceiele popoarelor.

Apoi literatură națională și pentru ea, o limbă bogată și uniformă, nu putem ave altcum decât în temeiăți tot pe ea, — pe literatura populară.

Aci se vede firea românului cum este, aci credințele și obiceiurile lui, — și de aci învățătura, cum avem a scrie, ca el se poată ușor și cu plăcere miștii — ce-i spunem. —

Subscrisul, în decurs de mai mulți ani, s'a făcut o adunare de literatură populară, netipărită încă, în care mintea neprihănită a românului s'a dovedit a sa putere. În decursul anului de față, de bună seamă, că unele părți vor vedă lumina în formă de carte.

Ca osteneala nimănu se nu fie zădarnică — me leg a respălă pe fie-care, ce-mi va trimite la adresa mea material adunat din popor — fără leac de schimbare, fie în vorbe, fie în țeles, — notez aceasta, — și până acum netipărit încă — me leg ăic, a-l reeplăti în chipul următoriu:

1. Pentru ghicitori proverbe și frământări de limbă, 1 fl. v. a. pentru coala scrisă după transparent Nr. 3.

2. Pentru poesii populare, — scrie în două coloane pe fie-care față — față povesti etc. 40 cr. v. a. de coală.

Banii îi espedez cel mult în ăce zile dela primirea manuscriptului — atăta îmi trebuiesce negreșit, spre a cerceta, nu cumva cele trimise, sunt luate din vre o carte, și așa pentru mine fără folos. În cazul din urmă, firesce respălă nu pot da.

N'am altă dorință, de cât ca adunarea mea de literatură populară, să fie cât numai se poate de completă, când se pune sub tipar.

Jertfesc totul spre acest scop, căci singura mea plăcere în viață este, să jertfesc și să me jertfesc.

Spre lămurire, că ce înțeleg sub „frământări de limbă” notez aci una: „Țap pe punte, țap sub punte, punte în țap, țapul pe punte.”

posta Abrudbánya, 13/25 Iulie 1884.

Gr. Sima al lui Ioan.

Varietăți.

* (Concert). Domnul George Dima, profesor de musică în Sibiiu, Duminecă la 3 August nou. Va arangia concert în Turda.

Publicului român din Turda și giur i se dă plăcuta ocaziune de a ađi pe dl Dima cântând, și noi credem că ocaziunea aceasta nu se va lăsa nefolosită.

Dela Turda dl Dima va merge să concerteze în Abrud.

Despre programă și alte amănunte în numărul viitoriu.

*) Onor. Redacțiuni dela ăiarele române de dincoace de Carpați, sunt respectuos rugate a reproduce în coloanele foilor, ce redactează, apelul de față.

Loterie.

Mercuri în 30 Iulie n. 1884.

Brünn: 11 14 33 79 75

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu la școala capitală gr. or. din Reșinari se escrie concurs cu termen până la 15 August st. v. a. c.

Emolumentele împreună cu acest post sunt următoarele:

1. Salariu anual de 350 fl. v. a. în rate lunare anticipative.

2. Relut pentru cuartir și lemne 60 fl. v. a. anual.

3. Concurențele, care va dovedi calificațiunea de a putea propune sistematic cântările corale la elevii școlii va primi deosebit de salariu o remunerațiune de 100 fl. v. a.

Cei ce doresc a concura la postul acesta vor avea a se prezenta până la ziua alegerii aici în Reșinari și a cânta într-o Duminică la o biserică, și într'alta la cealaltă biserică, spre a proba dexteritatea în tipic și cântările bisericesci.

Petițiunile concursuali instruite după prescripțiile legilor vigente sunt a se așterne până la termenul sus indicat comitetului parochial gr. or. din Reșinari.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral. [787] 1—3

Reșinari în 8 Iuliu 1884.

Coman Hambașian, Ioan Droc,
președinte. notar.

Nr. 93

[788] 1—3

CONCURS.

La școalele medii și la școalele normale (primare) române gr. or. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. Un post de profesor de filologia clasică și în specie limba latină ca studiu principal și limba română și maghiară, ca studiu auxiliar, la gimnasiu.

2. Un post de profesor de istorie și geografie ca studiu principal și limba română și maghiară ca studiu auxiliar, la școala reală și comercială;

3. Un post de profesor secundar de muzică vocală, pentru gimnasiu, școala comercială și reală, și la clasele IV și V de fete;

4. Un post de învățătoriu la școala normală (primară).

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termen până la 15/27 August 1884.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrișul Eforiei școlare instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religie gr. or.

b) că au purtare morală și politică bună;

c) că sunt sănătoși;

d) că reflectanții la posturile de sub Nr. 1 și 2 au calificațiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883 § 29. 30. 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale Autorităților bisericesci confesionale rom. gr. or. din Archidieceasa Transilvaniei;

e) reflectanții la postul de sub Nr. 3 să producă testimoniu despre absolvirea cursului la vre un conservatoriu de muzică, sau că posed cunoștințe temeinice de muzică vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub Nr. 4 vor produce testimoniu că au absolvat cursul pedagogic; testimoniu de calificațiune învățătorescă, că cunosc pre lângă limba maternă pre cea maghiară și germană posed cunoștințe teoretice și practice de grădinarit, de gimnastică și de desen linear.

Emolumentele pentru profesorii de sub Nr. 1 și 2 sunt:

Până la obținerea decretului de profesor ordinar definitiv (§ 30 leg. instr. 1883.) Salariu anual de 700 fl. v. a. după aceea în următorii doi ani salariu anual de 800 fl. v. a. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. v. a. și cuincenal de 50 fl. v. a. carele se va repeta de cinci ori, precum și drept de pensie conform statutului în vigoare.

Postul de sub Nr. 3 este împreună cu salariu anual de 500 fl. v. a. Acest profesor va putea deveni și conducătoriu al corului bisericesc dela Biserica română gr. or. a St. Nicolae din loc, pe lângă o remunerațiune an. de 600 fl. v. a.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreună în anul prim de serviciu, salariu anual de 300 fl. v. a. în următorii doi ani salariul anual de 400 fl. v. a. eară de aci înainte salariul de învățătoriu definitiv de 500 fl. v. a. și două decenale de câte o 100 fl. v. a. precum și drept de pensie conform statutului în vigoare.

În fine au să dechiare toți concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat dispozițiunilor în vigoare ale institutului.

Brașov 16/28 Iuliu 1884.

Eforia școalelor centrale române gr. orientale.

Nr. 220.

[783] 1—3

CONCURS.

Conform ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidieceșan ddo 1 Maiu a. c. Nr. 1901 B. se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroch în parochia vacantă de clasa a III Junc parochia de jos, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Casă parochiale cu grădină de legumi 1200 □°

2. Dela 300 familii câte 8 cupe de grâu.

3. Venitele stolari regulate în comitetul parochial ținut în 17 Iuliu 1884.

Toate aceste emolumente dau un venit anual de 403 fl. v. a.

Se observă, că în cele 300 familii sunt numărate și familiile parochiei din Juncul de sus, pe care va avea a administra fiitorul paroch, și prin urmare emolumentele din ambele parochii dau venitul de mai sus.

Doritorii de a compete la această parochie vor avea aș așterne petițiunile lor, în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii la subscrișul până la termenul susindicat.

Brad în 21 Iuliu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

George Părău,
adm. ppresb.

Nr. 209.

[766] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea următoarelor stațiuni învățătoresci în protopresbiteratul Deșului se escrie concurs până la 10 August st. v.

1. Chiuești salariu anual în bani 200 fl. v. a.

2. Bonțida salariu anual în bani 150 fl. v. a.

3. Ciubanca cu filia Ciubancuța salariu în bani și naturale 133 fl. v. a.

Doritorii de a compete la una din susdisele stațiuni au așterne suplicile cu documentele de lipsă până la termenul susindicat la subscrișul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Deșului.

C.-Giurgești la 24 Iuliu 1884

În conțelegere cu respectivele comitete parochiali.

Constantin Bodea,
adm. ppresb.

Nr. 144.

[782] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. orientală de clasa a III-a din Alun cu filiele: Bunila și Vadul-Dobrei, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide prin această concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

Dela 188 familii câte 60 cr. de familie, precum și stolele parochiali, staverite în ședința sinodului parochial din 12 Februaru a. c. Toate aceste emolumente la oaltă dan suma anuală de 250 fl. v. a.

Doritorii de a compete la această parochie au așterne suplicile lor în termenul mai sus însemnat instruite conform „Stat. Org.“ și a Regulamentului din 1878.

Hațeg la 4 Iuliu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț,
protopresbiter.

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele populare gr. ort. din protopresbiteratul Abrudului, în comunele mai jos însemnate, se escrie concurs până la 15 August st. v. a. c.

1. Cărpeneș, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

2. Vêrtop, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Buningenea, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au așterne petițiunile instruite conform legilor din vigoare, — la subscrișul până la termenul mai sus indicat.

Abrud în 10 Iuliu 1884.

Comitetele parochiale concerninte în conțelegere, cu

[786] 1—3

Ioan Gall,
ppresbiter. gr. or.

Nr. 93.

[785] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch devenit în vacanță în parochia de clasa a III Sile a-maghiară, protopresbiteratul Târnavei inf. se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. În naturale dela 82 familii, câte o măsură de cucuruz sfârmit și câte o ți de lucru cu palma.

2. Stola îndatinată, din care ca și din naturale terțialitatea e a cantorelui.

Porțiune canonică 3 jugăre 666 □° arătoriu 1373 □° tēnaț și 228 □° vie. Cu totul 4 jugăre 667 □° prelungă cari comitetul și sinodul parochial s'au obligat a mai cumpăra încă 8 jugăre. Casa de locuit cu o încăpere, o tindă și o cămară.

Toate acestea dau un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au așterne suplicile lor de concurs instruite în sensul statutului organic și a regulamentului congresual pentru parochii la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul fiesat.

Deag. 26 Iuliu 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inferioare în conțelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș,
adm. ppresbiter al.

Nr. 308

[770] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci la școalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune, se escrie concurs cu termen până la 15 August st. v.

1. Gârbova, salariu anual de 200 fl. v. a. grădină de legumi și pomi în mărime de 50 □°, cuartir natural în edificiul școlii și 4 orgii lemne de foc din cari e a se încălzi și școala.

2. Mercurea, salariu anual de 200 fl. v. a. și 4 orgii lemne de foc, din cari e a se încălzi și școala.

Concurenții și vor îndrepta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei în Mercurea, în termenul prefapt însemnând locul ubicațiunei și al postei ultime.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei.

Mercurea la 27 Iuliu 1884.

Ioan Droc,
protopresbiter.

Nr. 359.

[784] 1—3

Edict.

Ilie Ioan Negrea din Vlădeni, carele a părăsit cu necredință pe legiuitor sa soție Elisafra Jovu Nașia din Vlădeni pribegind de 5 ani de zile fără a se sci ubicațiunea lui, prin această se citează ca în termen de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului; căci la din contră procesul divorțial incaminat de soția sa se va decide și în absența lui.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Branului.

Zernești în 10 Iuliu 1884.

Traian Mețian,
adm. ppresc.

Nr. 1521—1884.

[780] 3—3

Licitațiune.

Alimentarea bolnavilor din institutul reg. ung. de alienați din Sibiu, a personalului de servitori așezați lângă acestia și a celor îndreptățiți la ea se va oferi pe baza ofertelor în scris înaintate până la 12 August, 12 oare la ameați pe timpul dela 1 Ianuaru 1885 până la sfârșitul lui Decemvre 1887.

Lista de bucate și condițiunile de licitațiune se pot vedea în „Budapesti Közlöny“, Nr. 167 a. c.

Sibiu, 21 Iuliu, 1884.

Directorul

Dr. Szabó István.

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culesse proaspete de pe pom în toată ziua cu fl. 2.90

dtto Perseci de pe insula ionică Corfu cu fl. 3.50

pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere de vamă la [759] 9—12

N. Salvari—Triest.

Dela sfârșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

MORBURI SECRETE

le vindec pe baza experiențelor celor mai nouă științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 37

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.